

Kvindeoprør mod hjemmemarkedspriser

Vejjen Frem

Nr. 49

RETSPOLITISK UGEBLAD 36. årgang 5. december 1970

Samfund og religion

Socialforskningsinstitutet og Københavns Universitet gennemfører bemærkelsesværdig undersøgelse

I lyset af finanslovsforlagets svulmende milliarder – og i skyggen af universitetsrektorers jammer over, at der ikke bliver endnu flere millioner til finansiering af de videnskabelige udfoldelser – skal vi her se på en enkelt af de betydningsfulde aktiviteter, der p. t. beskæftiger et ukendt antal danske videnskabsmænd.

Socialforskningsinstitutet gennemfører for tiden en undersøgelse for Københavns Universitet *at den danske befolknings indstilling til samfund og religion.*

Ca. 3000 personer er blevet udvalgt ved lodtrækning til at deltage i undersøgelsen. Da vi ikke hører til de udvalgte, der har fået at manntskema med 143 indteill-ge ne spørgsmål at besvare, bad vi Socialforskningsinstitutet, om at sende "Vejjen Frem" et eksempel. Vi kunne dog hverken den enkelte dame i Socialforskningsinstituttet eller den mere kompente herre, hun henviser os til, bevleje. Derimod fik vi telefonnummeret på undersøgelsesledelsen ved Københavns Universitets Religions-Sociologiske Institut – sådan et findes nemlig også – men da det ikke trods mange forsøg lykkedes os at få nummeret

til at svare, nåh, ja, så var det forresten også lige meget med det skema.

Derimod er det naturligvis ikke lige meget med folks indstilling til samfund og religion. Det er vigtige problemer, og derfor er det betydningsfuldt, at de 3.000 vindere i lodtrækningen taler sig som sande „medarbejdere i den videnskabelige undersøgelse“, som instituttet skriver. Skemaets mange velformede spørgsmål bør naturligvis være omhyggeligt besvarede, når instituttets medarbejdere henter skemaet igen.

SPØRG FOLKET

Vi må straks indrømme, at vores videnskabelige religions-sociologiske kompetence er begrænset, og derfor vil de kompetente næppe heller uden videre godken-

de følgende lille uddrag af de 143 spørgsmål som repræsentative for den videnskabelige undersøgelse. Det er de heller ikke, men derfor er de alligevel såre interessante, og det er spændende at forestille sig både hvordan de bliver besvaret og hvad videnskabsmændene kan få ud af svarene. Selv om De altså ikke har vundet i lodtrækningen, skal De alligevel gennem „Vejjen Frem“ få lejlighed til med nogle eksempler at fornomme, hvad det vil sige at være medarbejder i en videnskabelig undersøgelse.

Spørgsmål 1 hører til de lettere: Vil De betegne Deres hjem og familie som noget helligt for Dem?

Spm. 3 er lidt sværere: Er De enig i følgende påstand: Det er mere væsentligt at beskæftige sig med gode mænd som Gandhi og Martin Luther King, end med Gud, hvis eksistens man intet ved om?

Spm. 4 er for viderekomne med et vist minimum af kendskab til både Det gamle Testamente og Karl Marx: Mener De, at menneskets gamle drøm om paradiset vil kunne gå i opfyldelse i et socialistisk samfund?

Spm. 8 går lige på og hårdt: Finder De livet meningsløst?

Føler man sig lidt fortrabt over for dette spørgsmål, bliver man dog straks hjulpet på vej med det næste spm. 9: Giver vore dages medlemspartier (fra presse, radio og TV) Deres hjemme- og familieliv mere indhold?

Likke sandt, Grethe Grunne og Conrad skal man skam ikke kunne ad, men trods det kommer man nu ikke uden om spm. 11: Mener De, at Deres liv er bestemt af skæbnen?

Dette med drømmen om paradiset var måske lidt for ambitiøst, så spm. 12 lyder: Tror De, at folk i almindelighed vil få det bedre, hvis vi får et socialistisk samfundssystem?

Svaret på spm. 25 må bl. a. bero på, om man er i familie med instituttets medarbejdere: Er det kun i Deres mere familie, De følger Dem brug?

Spm. 30 stilles måske med henblik på en kommende familielevgivning: Bør børn over 10 år have medbestemmelse i familiens fellesanliggender?

Spm. 34: Tror De, at man ad politisk vej kan afskaffe det onde i denne verden?

Spm. 35: Mener De, at der er mere mellem himmel og jord, end vi nogensinde fatter? Nærmere jorden end himlen trækker en larmende og stinkende

Japanske husmødre vil ikke længere finde sig i at blive udbytet

I Danmark har vi en gruppe mennesker, der administrerer lidt over 20 milliarder kroner om året, måske snarere 25 milliarder. Alligevel har disse mennesker indtil nu ikke vist den fjerneste interesse for landets økonomiske politik, skønt de ellers kunne blive en magtfaktor af stor betydning. Vi er nogle, der forestiller os, at man netop fra denne gruppe kunne præsenteres for lidt sund fornuft. Det er de danske husmødre, der siges til med ovenstående linier.

Ikke blid mere –

I Japan oplever man i disse måneder lidt af et husmoder- og køer, der har valgt stor opmærksomhed og ikke liden bængstelse i japansk industri.

Vi kommer nok til at andre vort traditionelle billede af den japanske kvinde: blid, underdanig og smilende. Det er i hvert fald en helt anden type, toplederne af de japanske idustri-føretagerer som f. eks. Ken Okubu i den seneste tid har været ude for ved forhandlingsbordet. Og hvad har så forhandlingerne drejet sig om? Hjemmemærkedspriser skændt.

Husmødrenes betaler industriens eksport

Opmunret af regeringen og en uigenemtrængelig toldmure har japanske fabrikanter brandskattet hjemmemarkedet, så man ildgæftem kunne komme til at tænke på skandinaviske forhold –

SAS DCG hen over Deres medarbejders huslæg, så vi er ikke det mindste i tvivl om svaret på spm. 35: Bør politikerne skaffe mere ro og orden i dette land?

Derimod er det svært at svare præcis på spm. 42, især hvis man ikke kender forholdene: Er der onde anslag i et miljøet her?

Det er uvis, om der også tænkes på det arvelige i spm. 48: Er det tegn på en skidt karakter, hvis man bønder?

Pardon, vi kom til at springe over spm. 44: Finder De gruppeser umoralske?

Spm. 55: Er det værdifuldt, at der på en arbejdsplads er kerstfester? (Det er formentlig ikke tilfældet at svare med modspørgsmålet: For hvem?)

Nået til spm. 66 føler man trang til at sætte streng under spørgsmålets femte ord: Findes der et helbende hinsides efter Deres mening?

»STATS-GALLUP« med private formål

Efter yderligere en lang række påtrængende spørgsmål om trosforhold, personlig omvendelse og holdning til det kirkelege ritual ved dåb, bryllup og begravelse når vi ved spm. 139 tilbage til det verdenslige: Hvad ville De stemme på, hvis vi skulle have folketingsvalg i morgen?

Socialforskningsinstitutet vejleder de udnævnte medarbejdere ved opstilling af følgende svarmuligheder i den angivne rækkefølge:

Danmarks kommunistiske parti
Venstresocialisterne
Socialistisk Folkeparti
Socialdemokratiet
Det radikale Venstre

(Fortæller side 2)

dog med den forstel, at man alligevel ikke i Japan har været på kunstigt vis at forhøje priserne på fødevarer. Ideen bag denne meget beredte prispolitik har været, at de høje hjemmemærkedspriser skulle sætte de japanske fabrikater i stand til at sælge deres produktion uden for Japan til priser, som det var aldehydes umuligt at konkurrere med.

Kvinde-sammenhold

Fremtidigt bliver japanerne nok til at tale med. Husmødrene, der sluttede sig sammen i forbrugerorganisationer og viste et sammenhold, man kun kan tage sin hat af for, boycottede simpelthen de fordyrede varer, og aktionen blev en fantastisk succes, så stor, at selv Japans ellers så uflæmmelige industrifyreter satte sig til forhandlingsbordet.

Det er typisk for det japanske samfund, der i dag repræsenterer topunktet af velstand i Asien, at det var priserne på farvefjernsyn, der fik det berømte bæger til at flyde over. Prisberedte japanske kvinder opdagede, at japanske farvefjernsyn, som de måtte betale 3600 kr. for, eksporteredes til udlandet for kun 1260 kr. Et par måneders boycott af de 15 millioner medlemmer af japanske forbrugerorganisationer har foreløbig bragt priserne ned på det halve. Men fjernsynet var kun det, der satte de japanske husmødre i gang; de fortsatte med at undersøge samtlige eksportpriser og opdagede, at prispolitikken m. h. t. fjernsynsapparaterne langt fra at være en undtagelse snarere var reglen, og så fortsatte de deres aktion.

Går danske kvinder snart ind i politik?

I Tokyo går der næppe en uge, hvor den invidende trafik ikke afbrydes af demonstrationer af oprørske japanske husmødre med deres børn ved hånden eller på armen og mandene sligord på klædelige silkebånd over brystet, og japanske industrifolk, bekymrede over minskede indtægter og voksende lagre, har lært at betragte den blide japanske kvinde med vægsomhed.

Det kan næsten svimle at tænke på, hvad der kunne ske, hvis danske husmødre og eksempelvis deres japanske medstre – hvad ville det kræve ud over lidt sund fornuft og sammenhold plus altså et beskædent afkald?

er.

Endnu kan julets melodier klare sig i konkurrencen med best-musikken, men øvelse skal der til!

VEJEN FREM

UDGIVET AF FORENINGEN RETSFORBUNDETS PRESSE

Redaktion og ekspedition:

Køgegade 1 . 2100 København Ø . Tlf. TR 12 1437 . Ciro 7835

Kontoførtid: Mandag-Fredag 10-15.00. Lørdag er kontoret lukket

Annønter: 60 øre pr. mm plus evt. seripletting

Redaktionen:

Vilh. Holmann (ansvarsh.)

Erik S. Rønn

Poul Westergaard

Abonnement:

Kr. 52 ør. pr. år

Kr. 15 pr. kvartal

Løstalg . 1,00 kr. pr. nummer

Trykt i Provins-trykkeriet, Vordingborg

Nye skatterekorder

I DENNE REGERINGS TID er der sat skatterekorder, som ingen for få år siden kunne have forestillet sig. - Med det første finanslovsforslag, som helt og holdent var den borgerlige regerings arbejde, forslaget for 1969-70, satte man en imponerende skatterekord på 25 milliarder kroner. Men allerede året efter foreslog regeringen skatterne sat til et stykke over de 30 mia. kr., og nu ser vi i det netop fremlagte finanslovsforslag for 1971-72 en skatteudskrivning til staten på over 40 milliarder kr. Det er næsten 10.000 kr. for hver af landets indbyggere fra nyfødt til olding.

Det må oprigtigt betvivles, at den socialisering af befolkningens arbejdsindkomster, som disse skatterekorder er udtrykt for, sker med tilslutning fra befolkningsflertallet. Snarere føler folk sig vel efterhånden aldeles magtesløse over for den kyniske politiske manipulation med deres tilværelse. I hvert fald understreger skatteflamlingsrekorderne, at det politiske kurskifte, der blev lovet før valget i 1968, ganske er udeblevet.

FINANSLOVSFORSLAGET vil formentlig betyde det endelige sammenbrud af regeringens såkaldte indkomstpoltik. Regeringen agter med en skattestigning på omkring 10 pct. at lægge beslag på næsten hele den produktionsstigning, som kan forventes i samfundet næste år, således at der intet bliver tilbage til dem, der ved hårdt og dygtigt arbejde skaber velstanden. Det er ikke troligt, at arbejdsmarkedets parter vil affinde sig med politikernes hensynsløse tagen først, og den mest sandsynlig konsekvens af regeringens politik må derfor blive en forstærket inflation og en fortsat undergravning af Danmarks konkurrenceevne.

Socialdemokratiets underlødige kritik af regeringens spæde tilføb til tilbageholdelse på enkelte områder bør naturligvis overhøres. De første forudsætninger for orden i landets økonomi igen må være et skattestop, mulig gjort ved langt mere omfattende og dybtgående besparelser, og et totalt stop for arbejdsfrie indtægter. Så længe der hvert år skal sættes nye skatterekorder, og de arbejdsfrie indkomster kan florere, har folk, der skal leve af at arbejde, ingen anden mulighed end at kræve højere lønninger til at betale skatterne og spekulationsevinsterne med.

Kravet om ansvarlighed må først og fremmest rettes til dem, der sidder inde med ansvaret, hr. statsminister!

Pow-

EL-KULTUR?

DER MA VEL være en grænse for, hvor store byrder man kan placere på kulturministerens skuldre? - I hvert fald er det en afgjort misforståelse, når el-maste vanderne i det nordsjællandske NESA og deres fejler tror, de kan krybe i skjul bag en kulturministeriel kontorchef, fordi han, der er medlem af Fredningsplanudvalget, ikke tror, at „der er grundlag for at fremsætte ønske om kabel på hele strækningen gennem Nordsjælland, men muligvis på dele af strækningen“.

MEN DET kan han tro, der er, og det er en meget stor misforståelse, hvis kontorchefen, let skræmte fredningsmyndigheder, Byudviklingsudvalget for Frederikssund-egnen eller Frederiksborg Amtsråd tror, at et tilfældigt el-anlæg - ministerielt cirkulære fra 1966 omhandlende den slags projekter kan blive det sidste ord i den sag.

Det er vi helt sikre på, og vi opfordrer kulturministeren til i en fart at sørge for, at hans ministerium udsender et nyt cirkulære om fredning og el-anlæg, et cirkulære, der svarer til hr. Helveg Petersens ministertitels første led: Kultur.

ESR.

Socialistisk Folkeparti

Oven på en lang politisk drøftelse i Folketinget fulgte i week-end ens slutning en generalfor-samling, måske bedre kaldt et landsmøde med både politisk debat og de nødvendige valg inden for partiet.

Partiet kunne glæde sig over stabile eller endog stigende stemmetal i de almindelige opinionsundersøgelser, og mange mente, at tiden var kommet til at vise sig på den politiske arena med større dristighed. Man efterlyste endda partiets stilling til efter-næste folketingsvalg at tilbyde samarbejde med andre partier.

Aksel Larsen gjorde imidlertid opmærksom på, at først det kommende folketingsvalg kunne sige, hvor et regeringsdannelses samarbejde måtte kunne sætte ind. A. L. manede til forsigtighed og tålmodighed. Socialistisk Folkeparti måtte blive så stærkt, at udtalelser om dette parti som partiet, der dannede halven på Socialdemokratiet, måtte forstumme. I den politiske situation ligger S. F. langt forud for Socialdemokratiet, sagde Aksel Larsen, og ligeledes fandt A. L. det tidsspilde at kaste Folkekirkeens afvikling ind i debatten, fordi noget sådant kunne ordnes gennem en grundlovsændring - der allerbedst kunne vente, til en gruppe love skulle ordnes ad denne vej. A. L. ønskede en stærkere understregning ved hvert lovforslag af dette sigte mod fremme af socialismen.

Ved valgene til forskellige poster i partiets arbejde kom man ud for en lille overraskelse: Formandsvalget gik sikkert til Sigurd Ørnann. Flere foreslåede kandidater afslog at lade sig vælge. Men valg til medlemmer af partibestyrelsen - foruden den genvalgte formand - gav overraskende resultater: Af 127 mulige stemmer fik Gert Petersen 103, Aksel Larsen 86 og Arne Larsen 88.

Det overrasker, at Aksel Larsen rykker ned i 2. række. Vi ved ikke, om han selv ønsker det, men det er hævet over enhver tvivl, at hovedparten af partiets medlemmer har ønsket at tilken-

degive, hvem der for fremtiden må regnes for „the coming man“. Gert Petersens politiske bane har løvrigt adskillige lighedspunkter med Aksel Larsens. Begge er de kommunistiske i deres oprindelige tilhørsforhold. Aksel Larsen forlod som bekendt Danmark kommunistiske parti som en protest imod russernes behandling af Ungarn efter ungarnernes rejsning og kamp for friheden i 1956 og nærmest følgende år. Han blev medlem af Danmarks kommunistiske Parti, skønt han fandt det danske parti for snævert i dets lydighed over for Moskva.

Derpå følger Aksel Larsens brud med kommunismen og hans tilslutning til de venstresindede folkesocialister, hvis politiske leder han derpå bliver.

Trin for trin finder man i Gert Petersens politik samme linie som A. L. Dette må ikke forstås som

Rød og forurening

Bekæmpelsen af forureningen kan ikke udelukkende blive et kommunalt anliggende, sagde Retsforbundets formand Ib Christensen i en tale i Faaborg i mandags.

- Forureningsbekæmpelsen ligger under en opsplitning mellem talrige navn og myndigheder. Et centralt organ savnes.

Retsforbundet foreslår en miljøcentral som øverste indsats for al forureningsbekæmpelse. Den skal koordinere og kontrollere kommunernes indsats, deltage i det internationale samarbejde, varetage forskningen og forberede loviniciativer på området.

Under miljøcentralen skal oprettes et korps til indsættelse ved akutte og grove forureningstilfælde.

Samfund og religion

(Fortsat fra forsidén)

Vestre
Det konservative Folkeparti
Kristeligt Folkeparti
andet parti
usikker
vil ikke stemme

Der er intet nyt i, at Social-forskningsskiftet sletter Retsforbundet i den slags undersøgelse, skønt partiet er mere end 50 år gammelt og er behørigt anmeldt for og godkendt af indenrigsministeren som opstillingsberettiget. Det er heller ikke tilfældigt, for Retsforbundet har tidligere protesteret, men det råder „videnskabsmændene“ en hostblomst. De forfølger fejldigt deres private formål. Det nye er at man her tager Kristeligt Folkeparti med, uanset at partiet på undersøgelsestidspunktet slet ikke er opstillingsberettiget, men det er selvfølgelig helt i orden i denne sammenhæng.

I disse dage samles de 3.000 spørgeskemaer sammen, og heretter skal svarene bearbejdes til et nyt videnskabeligt værk. Dansk videnskabelig forskning vil - trods de trænge økonomiske rammer - have fejret en ny triumf, og de danske skatteborgere kan fortsat slumre trygt i vished om,

en bevidst gåen i A.L.s fodspor. G. P. er en meget selvstændig politiker og taktiker, og set fra vort politiske ståde må Gert Petersen betyde for S.F., hvad Aksel Larsen har betydet for S. F.

Allerede partiets første politiske udtalelse taler tydeligt om G.P.s betydning: Denne udtalelse siger klart, at politikere, der er tilhængere af Fællesmarkedet, altid taler om de positive sider af Fællesmarkedet, men aldrig beskræfter sig med de farer, som enhver må indromme eksisterende fare, som af S.F.-karakteriseres således: „Vort land vil hurtigt blive en tysk provins“. Hvis dette er de afstakne rammer for debatten, bliver allerede første omgang mere dramatisk end flertallet her i Danmark har tænkt sig den.

V. H.

AKTOPHOT

LYSTRYK
FOTOKOPI
DUPLIKERING
OVERSÆTTELSE
Tomtegade 9
7100 Vejle

GARN SMYRNA RYA

HT-Garn

H. Flyvbjerg
Bjerggade 2 - 3000 Helsingør
Tlf. (03) 21 43 44

SALG
Radio
SERVICE
UDLEJNING

Børge Kristensen
RADIO-FARMEN

Jernbanegade 22 - Telf. 611
Hjørring

HÅRDT TRÆ

på afskibning, alle sorter, samt eg, bøg, poppel, elm, birk osv.

F. TREBBIEN

Albøge, 8570 Trustrup. - Telf. 06 32 05 22 Lyngby 161.

BOGRYK OG ROTATION

PROVINS-TRYKKERIET

Kn. V. Jensen, Københavnsvej 29, 4760 Vordingborg. Tlf. 1666

Malerfirma

H. VINTER POULSEN

Solbakkevej 10 - Skødstrup
Telf. 06 99 14 73

— alt malerarbejde udføres

Nybyg - Ombyg - Tilbyg

Tilbud gives.

Axel Korup

Tømrermester - Selsø - Skiboy - Telf. 03 315 - Selsø 128.

Fra boghylden:

„Lyrik og byggelån”

Når man står med sten, eller har lyst til det, skal man huske på, hvor man selv bor. Det er noget, *Erlik Knudsen* ofte glemmer, og det kan virke helt rørende, som når han karakteriserer i sin nyudkomne: *Babylon marcherer*, politiske tekster – den unge *Helweg Petersen* som det radikale partis håb og fastslår, at det vil han også være om 20 år. I år er det 23 år siden, at det poetiske håb Erik Knudsen skrev **TIL EN UKENDT GUD**, to år senere kom **BLOMSTEN OG SVÆRDET**, for ti år siden **FRIEDER DET BEDSTE GULD**, og i år altså „Baby-lon marcherer” foruden **UDVALGTE DIGTE**. Jovist kan vi sætte vort håb til Erik Knudsen, som vi kunne det i 1945. Vi beundrer ham på samme måde, som han kan beundre Søren Kierup:

Hans Jæg
er på vej ud
som kærtmønt
og brekassensust
Dog trækker han i kjolen
og uddeler sakramenter og tøv
barsk og mumlet
som Beckett's Winnie
i solnedgangen
„Det har igen været
en glad dag.”

Gud vide, om Erik Knudsen kan se, at hans digt er en for-
trinlig beskrivelse af hans egen

Hvad vil vi med børn?

Jens Nørgaard: „Hvad vil vi med børn?” — en debat om børns tilværelse i en prob-
blemfyldt voksenverden. —
refereret af redaktør Jens Nørgaard og suppleret med forskningens iagttagelser af børns og voksnes adfærd og udviklingsstandser for mor-
gængens familie som ram-
me om børns opvækstvilkår.

Egentlig indeholder denne bog vist kun betragtninger og redege-
relser, men i foreløn er blevet præsenteret for gennem artikler,
foredrag eller radio- og fjern-
synsudsendelser. — Når man al-

Th. Westergaard
Fogmand
Borgvold 21, Viby J.
Telf. (061) 41214

Kr. Hedebrandt
Revisor
Petersborgvej 29, Th. (08) 12 31 12
9000 Aalborg

OTTO JENSEN
Tømrermester
Søgaardsvvej 23
Telf. Gentofte 5043

GUNNAR SØRENSEN
ALT i EL
Bispensgade 39 - Hjørring
Telf. 42P

digteriske virksomhed i højere grad end det siger noget væ-
sentligt om Kierup, bortset må-
ske fra adfektivt barsk, som
uægtelig passer bedre på præ-
sten, hvor man let ville fristes
til at sige „skinger” om digteren
og samfundsevseren.

De korte udbrud er de bedste:
DEONING INGRID
sidder med Aftenberlingen
Hun sukker:— Lyrik
og byggelån!
Hvorfor overlader man

hele idé-
og målseringsdebatten
til socialisterne?

Her har dronningen (og Erik Knudsen) fat på noget væsent-
ligt. Hvor er i den aktuelle si-
tuation ideerne fra VIKR-side
hømt? Her er det ikke nok at
vifte med Lænbourn, der må ne-
re til. Det eneste sted, hvor man
finder „idé- og målseringsde-
bat” uden for den socialistiske
lejt, er Retstorbundet, men den
kender Knudsen næppe. Når man
læser „Babylon marcherer” med
oplagthud, er det nok både for-
di E. K. ikke er nogen lige-gyl-
dig person, og fordi hans emner
er vigtige, omend hans udvalg
er foretaget med klapp for øjet.

Erlik Knudsen:
BABYLON MARCHERER
Politiske tekster.
(Gyldendal).

ningen af denne bog hurtigt klar
over, at man har regnet grundligt
forkert.

For hvad hjælper al vor tale
om lige ret og lige vilkår, når
det for et mindretals vedkommen-
de — i dette tilfælde børnene — i
virkeligheden er vilkår, der er
fastsat af og under hensyn til en
herskende flertalsgruppes — de
voksnes — normer og ønsker?

Bogen beskæftiger sig med
børns vilkår set fra forskellige
synsvinkler og skildrer disse vil-
kår i hjem, skole og i samfundet
som helhed, — dels ud fra en ma-
terialistisk bedømmelse og dels
på baggrund af de voksnes hold-
ning til barnet i de forskellige re-
lationer, også set i lys af vore
forventninger om fremtidens sam-
fund. — Den afslører, at vi voks-
ne næsten altid i vort handlings-
mønster for barnet som udgangs-
punkt har en holdning, hvor vi
identificerer barnet med os selv
i stedet for at gøre et ærligt for-
søg på at identificere os med bar-
net. —

Jeg tror, at mange, der helhjert
et kæmper for at skabe et bedre
samfund, og som helt selvfølge-
ligt føler det som en opgave at
tale de svage og undertrykte
sag, ville have udbytte af at læ-
se denne lille bog.

Mange af de problemer, den
retter søgelyset mod, er ikke af
direkte politisk, men i højere grad
af medmenneskelig art. Men det
kan jo kun være et lod i vægt-
skålen for at læse bogen, at den
appellerer både til politiske over-
vejelser og til et medmenneske-
ligt engagement.

Grete Lousen,

Amtsborgmester Svane Hansens's arrogance

Mr. K. W. Knudsen, Kolind,
medlem af Midtjyllands kon-
munalbestyrelse og valgt
på borgerliste, kommenta-
rer i et indlæg i JYL-
LANDSPOSTEN sagen om
Hammel-lufthavnen. Han
skriver bl. a.:

Det må være dybt beskræm-
ende for de folkevalgte amtsråds-
medlemmer og demokratiet i sin
helhed, at amtsborgmesteren flod
problemer i TV, at nu mangler
der faktisk kun godkendelsen i
amtsrådet, før Hammel går i
gang. *Arrogant over for de af
Retstorbundet afleverede 2000*
protester med en kort henvisning
til, at de var jo kun en ganske
lille promille af amtsborgmeste-
rens rige. Jeg går ud fra, at
amtsborgmesteren er klar over,
hvordan Gallup og Observa får
deres politiske indtægter frem? På
nøjagtig samme måde som foran
anført, nemlig ved at spørge et
tilsvarende antal, hvilket parti de
forstellige nu engang stemmer
på, såfremt der var valg i mor-
gen. Disse politiske indkøbsbil-
ver jo ellers livligt kommenteret,
men her, hvor der er afleveret et
stort og sandsynligvis bredt ud-
snit af Aarhns amts borgere, da
har det ingen betydning.

Det er sandsynligvis også forbi-
gået amtsborgmesteren, at mange
primærkommuner mere eller min-
dre har protesteret af mange
grunde. Dette har vel ingen be-
tydning, idet alle disse tusinde,
disse repræsentanter, sikkert først
skal regnes ud i promiller, og om
de nu er rigtige og fornuftige
amtsborgere. Man bør jo så kun
håbe, at disse mange tusinde bil-
ver fjernet for anstændigt og del-
vis statsstøt, når sagen drejer
sig om *Hammel Lufthavn*.

GEORG C. BRUN:

Forklaring og moralisering

Når det gælder menne-
skeelige handlinger, er det i
stigende grad blevet almin-
deligt at anskue dem ud
fra to forskellige indstillin-
ger, den forklarende og den
moraliserende. Endnu al-
mindeligere er det imidler-
tid at benytte begge indstil-
linger samtidig. Det har
den fordel, at man i så
fald kan male alle dem
hvide, som har ens sympati,
samtidig med at man kan
sætte alle dem, man ikke
kan lide. De forstærkes
mindre gode handlinger bli-
ver forklaret under henvis-
ning til forskellige eller
urimeligt strenge forholdere,
ondskabsfulde kammerater
eller uforstående og lune-
fulde overordnede o. s. v.

Dem, man ikke kan lide,
og som man møder med den
moraliserende indstilling,
bliver da de mennesker, som
ved deres onde eller tåbe-
lige handlinger er årsag til,
at man kan forklare og
undskyldte så at sige, hvad
det skal være hos dem, man
har sympati for.

Denne form for argumen-
tation udgør indholdet i
utallige samtaler og diskus-
sioner, og vi stopføres med
den af aviserne.

Et egentligt dobbeltspil
er der tale om, når man
over for udfordrende for-
svarer f. eks. sit barns eller
sin regtferdles dærlige op-
førsel under henvisning til
ubehagelige ydre eller indre
omstændigheder, som hæv-
des fuldt ud at forklare og
undskyldte vedkommendes
reaktion, hvorpå man kort
efter inden for hjemmets
fire vægge anlægger et mo-
ralisk synspunkt: „Du kun-
ne nu også have ladet være
med...”. „Du burde virkelig
o. s. v.”

Det skal straks slås fast,
at begge indstillinger har
deres berettigelse, men hvis
man ønsker, at de skal vir-
ke efter deres hensigt, gør
man klogt i at holde dem
ude fra hinanden.

Ud fra den forklarende
indstilling, der i bedste fald
nærmest sig den objektiv-
videnskabelige, er man i
stand til henskrabsløst at
skildre de menneskelige
handlingar, således som de
væver sig ind i og udløser
hinanden i familie- og sam-
fundslivet. Meget minder
her om et spil, og når reg-
lerne overholdes fra alle
parters side, så f. eks. hver
især i hjemmet yder sit ri-
melige bidrag til orden og
renlighed, så kan det kon-
stateres ganske objektivt, at
der på dette felt hersker
fred og harmoni, medens en
svlgende indsats på dette
som på så mange andre
områder fører til uenighed
og ufred.

Den forklarende indstil-
ling tjener i sidsteende til-
fælde til at analysere situa-

tionen med henblik på at
klarlægge, om ufreden f. eks.
kan henføres til en urime-
lig byrdefordeling, som først
har kunnet konstateres, ef-
ter at afsluten er prøvet i
praksis. En revision af par-
ternes indbyrdes pligter og
retigheder, eventuelt med
den neutrale iagttagelse som
mægler, vil derefter som
regel genoprette freden og
den indbyrdes tillid.

På det sociale område af-
giver Henry Georges ind-
sats et godt eksempel på
en videnskabelig, analyse-
rende indstilling til sam-
fundslivets problemer.

Med overgangen fra den
forklarende til den moral-
iserende indstilling forvæn-
les man fra neutral iagtta-
ger til engageret deltager.
Man går ind i årsagskæden,
påvirker og påvirkes og ap-
pellerer som regel ikke for-
gæves til sine medmennes-
kers fornuft og interesse,
for ikke at tale om deres
angst, skyld- og skamfølel-
se, hvorved man i mange
tilfælde formår at ændre
deres adfærd. Al opdragelse
er baseret på denne kends-
gerning.

Den forklarende indstil-
ling er først og fremmest
tilbagestående. Når hand-
lingsforløbet er afsluttet,
kan man ofte med en vis
sikkerhed udtale sig om de
enkelte leds indbyrdes sam-
menhæng, hvorved det hele
får karakter af noget uaf-
vendeligt med deltagende
som viljefølelse marionetter. —
Den moraliserende indstil-
ling derimod er fortvivels
rettet mod fremtiden. Man
regner med og ikke med
uette, at man kan påvirke
hinanden og dermed øve af-
gørende indflydelse på frem-
tidige begivenheder. En for-
sømmelig person opfordres
f. eks. til mere påpasselig-
hed som betingelse for, at
han kan beholde sit arbej-
de, hvorefter han gør sig
mere umage.

Det lykkes indlertid ik-
ke altid at komme igennem
med den moraliserende ind-
stilling. Der er dem, der
ikke vil tage imod fornuft,
eller som ikke ejer skyld-
og skamfølelse. Det kan
dreje sig både om med-
fødte og erhvervede defek-
ter, og det fører uvæger-
ligt til kvaler både for de
pågældende selv, deres fa-
milie og samfundet. Her
kan den forklarende indstil-
ling nok være på sin plads,
men den ændrer ikke det
faktum, at et normalt og
nogenlunde harmonisk men-
neskeligt forudsætter en vis
forstands- og følelsesmæs-
sig udrustning med den der-
af følgende påvirkelighed
og evne til at tilpasse sig
familie- og samfundslivets
vilkår.

Georg C. Brun.

Forsvaret

Major Poul Westergaard mener, at høvertiden nu snart må være forbi

Med valget og regeringsskiftet i 1968 bristede det forsvarsforlig, som blev indgået i 1960 mellem de daværende tre regeringspartier, Socialdemokratiet, Radikale og Retsforbundet, og de to store borgerlige oppositionspartier. Det var en del af prisen for KVR-regeringens dannelse at mindre beløb skulle spares på forsvarsbudgettet, at tjenestetiden skulle nedsættes til 12 mdr., og at der skulle gennemføres en ny forsvarslø. Det var politisk nødvendigt med en hurtig lovbeslutning, og den blev derfor truffet uden det grundige og saglige kommissionsarbejde, som ellers plejer at gå forud for den slags beslutninger.

Beklagelig nødvendighed

Hastværk er lastværk, og den forlastede forsvarslø af 1968, som regeringspartierne blev enige om at gennemføre, dikterede en ufuldstændig og uigennemtænkt ændring af forsvarens ledelsesstruktur, men led lovrigt en lang række andre og nok så påtrængende problemer ligge. Men dem er der til gengæld nu åbnet en bred debat om, først med Socialdemokratiets forslag, dernæst med det debatoplæg, som jeg har lævet for Retsforbundet, og næst med partiet Venstres indlæg i forsvarsdebatten.

Usæet hvordan man lovrigt vurderer spørgsmålet om, hvorvidt Danmarks sikkerhedspolitikke situation gør det tilrådeligt at fastholde hovedlinien i Danmarks forsvarspolitik igennem de sidste 20 år, et gensidigt forpligtende medlemskab af den atlantiske forsvarsalliance, så vil formentlig alle kunne være enige om én ting: det forsvar, som et overvejende flertal af det danske folk betragter som en beklagelig nødvendighed og derfor vil opretholde, bør være et forsvar, der præsterer militær effektivitet i rimeligt forhold til de ressourcer, somfundet vil ofre på den militære side af sikkerhedspolitikken. Den nødvendige forsvarseffektivitet må tilvejebringes gennem en forsvarsordning, der trækker så

Theodore Roosevelt og Fidel Castro

Epidemiske sygdomme er ikke en privatsag. Kommunisme helier ikke. Den er farligere end kopper og kolera. At dømme efter erfaringerne fra Rusland Kina og Cuba er dødeligheden enorm. Det er derfor til at forstå, at amerikanerne, der har Antillerne tæt inde på livet, har sat Cuba i karantæne, efter at Castro med kommunisternes hjælp har påvæet at true freden i Det Caribiske Hav og friheden på det amerikanske kontinent.

Karantæne kan brense, men ikke udrydde kopper, kolera og kommunisme. Det kan man kun ved at finde og fjerne de årsager, der fremkalder epidemien. Hvad den politiske side af sagen angår, har Winston Churchill, der var dybt påvirket af Henry George, sat fingeren på det afgørende punkt i sin korte sætning:

„Kommunismen angriber kapitalen. Demokratiet angriber monopolerne.“

En af de amerikanske præsidenter, der har kæmpet hårdtest imod truster, monopoler og korruption, er Theodore Roosevelt (1858-1919). Han var ikke blot en af Amerikas store præsidenter,

— en del af helheden

Dansk Ungdoms Fællesråds tidsskrift DU (Lederbladet) har bragt nedenstående artikel af major P. Westergaard om en bemandingsreform i forsvaret.

lidt som muligt på de ressourcer, arbejdskraft, realkapital og jord, som der i det moderne samfund er så hårdt brug for til opretholdelse af samfundets produktion og velstand og til løsning af de påtrængende offentlige opgaver inden for f.eks. uddannelsessektoren, den sociale sektor, sundhedsvæsenet og trafiksektoren.

Økonomi og menneskeret

Det er en forældet betragtning, at forsvar kan vurderes som en helt speciel og ophøjet samfundsopgave med egne krav, der kan tilsidese et evrigt hensyn til samfundet og dets borgere. Forsvaret er en del af helheden, og det er vigtigt at dets ordning tager hensyn til denne helhed og — så langt som muligt — til de regler for menneskeligt virke og samvirke, som idag er gældende.

Noget umiddelbart og indlysende behov for dybtgående ændringer i selve organisationen af hærens beredskab er det vanskeligt at få øje på. Den danske felt-hærs brigadeorganisation er en af verdens mest moderne og specielt tilpasset danske forhold. Både hvad angår antallet og arten af militære enheder og styrkeantal, let kan den netop udfylde og virke i det terren og det rum, som er Danmarks, og den kan her føre en forsvarsskarp, som den ifølge alliancens strategi er beregnet til. Derimod er det let at se, at organisationsvoksens de svaghed er den måde, som hæren bemandes på. Den er både i strid med de elementære krav om respekt for det enkelte menneskes selvbestemmelsesret og med kravet om økonomi i anvendelsen af ressourcerne.

Værnepligtssystemet gør et dybt indgreb i den personlige frihed; det forsørlsbehandler landets borgere i urimelig grad også i økonomisk henseende; det bryder generende ind i den mandlige ungdoms udannelses- og erhvervsmonster; det betyder et voldsomt

vil uddannelse eller til at varetage et civilt erhverv uden for det militære regi. Dog skal de have f.eks. 2×14 dages øvelsesperioder om året, ligesom de selvfølgelig skal være kontraktligt forpligtet til at indtage deres plads i beredskabet, når og hvis der bliver brug for dem.

Soldaterne, der skal have deres militære uddannelse i et velegnet øvelsesområde (f.eks. Oksbøl), har ingen brug for kaserner i traditionel forstand. Når uddannelsen er overstået, bør de tilbydes bolig og kost i åbne forsvarskollegier nær sådanne større byområder, der kan byde på gode uddannelses- og erhvervsmuligheder. Enhedernes materiel, der skal være helt moderne, anbringes i velindrettede depoter inden for en rimelig afstand, så soldaterne hurtigt kan indfinde sig, når der bliver brug for dem. Da soldaten jo ikke er til fuldtidstjeneste, vil han formentlig være tilfreds med en løn på ca. 15.000 kr. om året, og på den måde vil gæld for deres bidrag til landets forsvar kunne få et økonomisk grundlag for at gennemføre en hvilken som helst uddannelse uden gældstiftelse — og uden boligproblemer. (For andre uddannelsessegende bør der gennemføres en generel og rimelig låneordning med tilsvarende beløb).

Fordele

En sådan bemandingsreform for hæren vil bl. a. betyde — at Danmark fortsat kan stille en felthær på ca. 33.000 mand (heraf 20.000 mobilisable), alle hvervede og veluddannede, — at hæren frigiver arbejdskraft i en størrelsesorden på 12-15.000 mand årligt, ikke blot de nuværende værnepligtige, men også instruktører, arbejdsledere og administratører, som virker i det gældende værnepligtsystem, — at nye kaserner til omkring 100 mill. kr. pr. stk. kan spares

KRONIK

At
Viggo Starcke

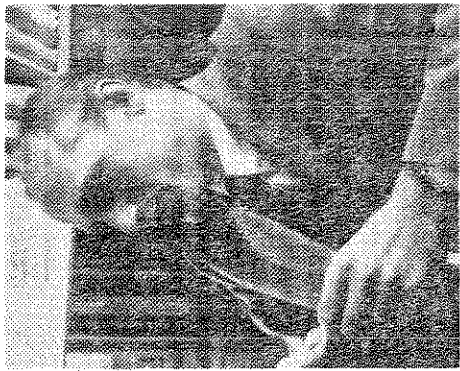
forfædre havde i deres blodlegemer: „Hvem af jer ville lære jeres sønner, at velvære er det, der først kommer i betragtning — det mål, efter hvilket de skal stræbe? — Vi beundrer ikke den, hvis fredsommelighed kun er frygtsonhed.“

Kort og kraftigt sammenfatter han sin mening i disse ord: „Fred er en stor velsignelse. De mennesker, hvis fredsavlje er udtryk for egenkærlighed og fejhed, og som vilger uden om i kampen mod det onde, gør stor skade. De klartskuede fredsvenner ved, at for at en fred skal være god, må den først og fremmest være retfærdig. En fred, der bygger på uretfærdighed og fejghed, kan være værre end krig.“

Roosevelt er en af de statsmænd, Cuba kan takke for sin nationale selvstændighed. Han sagde i 1901:

„Vi frigjorde een fra det spanske åg. Vi hjalp cubanerne med at oprette et frit skolevæsen. Vi sikrede lov, orden og velstand og fremmede den renlighed, som er forudsætningen for en god sundhedsstilstand i byerne.“

Det vigtigste, næst efter den

og ældre opbygges sammen med deres omfattende øvelsesarealer,

— at man kommer uden om sociale tilpasningsproblemer for de professionelle soldater, fordi de hele tiden har været integreret i det civile samfund,

— at hærens driftsudgifter formentlig vil kunne reduceres med et 3-cifret millionbeløb, og

— at militærnægterproblemerne kan nedregnes.

Politisk præs nødvendigt

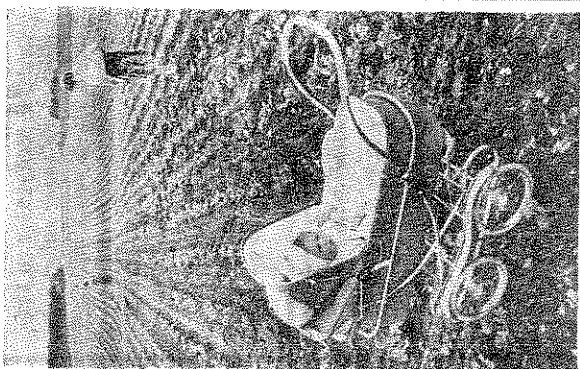
Dette debatoplæg er et forsøg på at skitsere principperne i en hærordning, der lever op til det moderne samfunds krav om økonomi i anvendelsen af ressourcerne, som respekterer det enkelte menneskes selvbestemmelsesret, og som fordeler forsvarsbyrden mere ligeligt end idag, hvor de værnepligtige selv må bære en uforholdsmæssig stor del af den byrde, fordi de kun udgor ca. 35 pct. af ungdommen, og fordi de er groft underbetalte. Det er mit forsigtige skøn, at det vil koste mindst fem års planlægningsarbejde at realisere denne idé. — Men det er også min formentligse, at det ikke bliver hærens egen ledelse eller officerskorpsets organisationer, der vil presse på for at få en bemandingsreform med sådanne gevinstmuligheder for samfundet som helhed og for ungdommen i særdeleshed. Frestet må nok komme fra politisk side, og især fra den ungdom, som efter min vurdering alt for længe har fundet sig i et bemandingsystem i forsvaret, som hører hjemme i høvertiden.

frihed, amerikanerne gav Cuba, mens han studerede jura ved universitetet i Havana, og efter at diktatoren Batista havde grebet magten i 1952, var han med i forskellige desperater forsøg på at røre mod diktatoren. Det endte med, at han selv blev en endnu værre diktator den 1. januar 1959.

Den 26. juli i år holdt han en tale, der mandede ud i mottoet: „Over for folket må der aldrig lyses“. Det er derfor rimeligt at sammenholde denne tale med løfter. Castro gav, før han greb magten. Han erklærede, at han var kommunist, at han hele tiden havde været det, men blot holdt det hemmeligt, til han havde sikret sig magten. Han lovede at afholde frie demokratisk valg.

Kort efter magtovertagelsen lovede han, at der hverken ville blive afholdt frie eller demokratiske valg. Han lovede Cuba en konstitutionel regering, og gav det et kommunistisk rædselsdiktatur. Han lovede en fri presse, hvorefter han kallede den fri presse. Han vendte sig imod censur, hvorefter han selv udøvede streng censur. Han lovede en jordreform med oprettelse af selvstændige jordbrug, hvilket viste sig at være kommunistisk statsdrift.

Man kan derfor forstå, at de 40.000 fanger, der vansmægter i hans fængsler, og de 600.000 mennesker, der er flygtet fra hans kommunistiske paradisi, mener, at hans motto i virkeligheden har været:

Der er skam også sukkerpigter på Lolland!

Løsning af forureningsproblemet muligt!

Frode Jacobsen har i Politiken den 29.-11. skrevet en strålende god kronik om racet for at opnå bil, sommerhus og alle de andre bekvemmeligheder, men at konkurrencemoraliteten hindrer os i at nyde naturen og tilværelsen i det hele taget. Vi har ikke råd til at løse forureningsproblemerne på grund af de mange materielle krav. Han priser ungdomsoprøret for det foragt for jaget og materialismen.

Frode Jacobsen har altid selv været en arbejdsom mand, og han skal helt tilbage til sin barndom for at huske, hvordan han nød tilværelsen. I modsætning til ungdommen. Han har levet i en pe-

Af Knud Tolstrup

riode, hvor arbejdsløshed truede, ja, måske erfaret den på sin egen krop.

Hele den foregående generation med ganske få undtagelser sætter derfor pris på selve arbejdet. Ingen sygdom er værre end arbejdsløshed. Samfundet eksisterer ikke alene, fordi kravet om materielle goder tilvejebringer arbejdsvæsen. men selve arbejdet er en lykke i sig selv. Spørg blot den, der har prøvet at gå arbejdsløs en enkelt måned. Ved for eksempel at jagt-tage havejernes aktivitet i fri-

tiden, kan man få bekræftet, at det er lysten, der driver værket.

De samme unge, som foragter jaget efter samfundsynbolter, er gode kunder i byernes butikker. Hvorfor skulle de få råd til at tilfredsstille deres modebehov, hvis ikke netop produktive foreldre havde sørget for velstandssamfundet. En lille del af denne ungdom – men den del, der råber højest – fylder massemedierne med deres venstreorienterede synspunkter uden at skænke det en tanke, at velfærdssamfundet, hvis goder de nyder, er betinget af det kapitalistisk/liberalistiske system – konkurrencsamfundet.

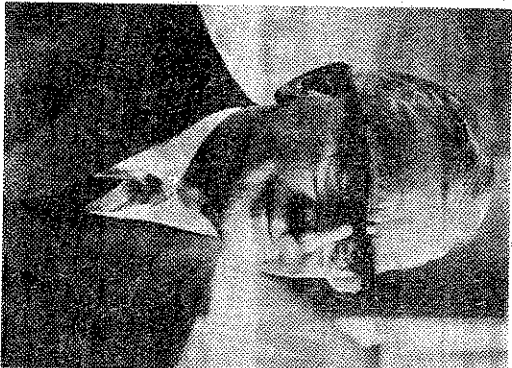
De lande med den største frihed for erhvervslivet skaffer sin befolkning de størst mulige materielle, men sandelig også immaterielle goder. Vestlige lande med begrænset erhvervsfrihed har derfor også ringere levestandard for slet ikke at tale om de østlige diktaturlande, hvoraf ingen kommer blot op på halvdelen af de materielle og immaterielle goder, de frie lande i Vesteuropa har. Således er den konkurrenceprægede produktion betingelsen for at opnå de kulturelle goder.

For at øge produktionen og den materielle velstand, som skal gøre det muligt f. eks. at bygge hvide hjem eller skaffe andre goder for samfundets pensionister, er vi påsket til at opretholde vor eksport ved at være konkurrencedygtige.

Til fremme af denne produktion kræves bedre samkørens- og transportmuligheder, – landeveje med broer, bedre havne for skibe og fly og bedre uddannelsesfaciliteter.

Men nu kommer kravet om renere vand og luft som en ubetinget nødvendighed, der kan medføre nedsat produktivitet ved f. eks. stop for brug af ukrudts-

bekæmpende midler i landbruget og store investeringer i kostbare rensningsanlæg i industrien i stedet for køb af nye maskiner. Her-til kommer store arbejds- og kapitalkrævende rensningsanlæg for kommunernes kloaker, varmecentraler og elværker. Ned sættes produktiviteten, vil det være længe at få disse krav gennemført. Der er faktisk kun én vej – at øge produktiviteten og samtidig ned sætte forbruget på andre områder. Da de såkaldte statussynbolter – næsten alt hvad der gør

Knud Tolstrup

det rart at leve – er det største incitament til produktiviteten, bliver det svært at skaffe midlerne ved at sætte reallønnen ned.

Politikerne – herunder Frode Jacobsen – må gøre det klart for befolkningen, at kun en ekstrem indsats i produktiv henseende kan tilvejebringe midler til rensningsanlæggene inden for en overskuelig tid. Jeg tror, det bliver svært at få nogen til at give afkald på de materielle og immaterielle goder, de har erhvervet sig, samt de sociale goder, som vore rekordskatter har skaffet os. Øget produk-

tion? — Men man kunne også spørge: Hvorfor skulle Danmark, politisk tilbagestående som det er, hjælpe Cuba, som ifølge marxismen, leninismen og maoismen befinder sig på et højere stadi- både menneskeligt, økonomisk og kulturelt? ”

Amerikanerne havde investeret store summer i det cubanske erhvervsliv. Dem har Castro nu „nationaliseret“ – og som man siger i de kredse, „At inddrage til samfundet det, som er skabt af samfundet, er en berettiget socialisering“. At inddrage til samfundet har skabt ved deres dygtighed, er uretfærdig kommunisme. At inddrage i sin egen statskasse det, som andre nationer har skabt, udgik og investeret, er kriminel i verdensformet. Nasser har prøvet det. Sukarno har prøvet det. Castro har prøvet det. Hans nationalisering af amerikansk ejendomme drejer sig ikke om småpenge. Et bankrovert drejer sig oftest om nogle tusinder af kroner. Castros roverti ansås til langt over 1.000.000.000 dollars.

Det er rigtigt, at Amerika – som andre nationer – ikke har løst sit jordspørgsmål. Det er også rigtigt, at det – som andre nationer – ikke har frigivet sin handel udadtil. Men, som Churchill sagde: Man løser ikke problemer ved et kommunistisk angreb på kapitalen, men ved et demokratiske angreb på monopolerne.

Viggo Starcke.

titivet kan kun tilvejebringes på 2 måder, enten ved at forlænge arbejdstiden i samme årække, som det tager at få luft og vand renset – eller rationalisere hele den offentlige sektor, som beskæftiger 500.000 mand eller ca. hver 5. arbejdsdaglige, på samme måde, som konkurren- har tvunget erhvervslivet til det. Ved en rationalisering, der ned sætter personalet med blot 10 pct. (25 pct. burde være målet), vil der opnås en besparelse på 2.000 mill. kr. om året, og med de 50.000 mand overflyttet til produktionen, forøges denne mindst 3.000 mill. kroner.

En årlig indsats på 5.000 mill. kr. i bekæmpelsen af røg, støj og møg vil i løbet af en kort årrække gøre Danmark til et sundt og rent land. Ønsker man ikke at rationalisere sig til de 5 milliarder kr., kan de tilvejebringes ved øget arbejdsindsats. Men det er urealistisk at tro, at noget sådant kan indføres ad frivillighedsens vej, hvis der ikke er udsigt til en gulør, og denne gulør kan hedde skattefri overarbejde, eller i det mindste skattefrihed for overarbejdstillægget. — Den samlede arbejdstid skal blot øges med 5 pct. eller 2 timer mere om ugen.

Men lad os få ordnet det hele i et snuptag med gennemsnitligt 4 timers overarbejde om ugen, så ville der blive råd til stigende levestandard samtidig med, at vi fik løst forureningsproblemerne.

Knud Tolstrup.

Konservativ cocktail-konkurrence

Der skal efter sigende have fundet en lille cocktailblanding sted i det nordjællandske forlylig, under hyggelige former efter et opstillingsmøde, og måske kunne vindtopskriften have interesse i videre kredse. „Vejlen frem“ iler med at videregive vindercocktallen:

- 1/7 selvhævelse
- 1/7 smil specielt konsrneret til kvinden med moderlige følelser.
- 2/7 uvilje mod KTV'ere (KTV'ere er konservative under 45 år med egne politiske meninger).
- 1/7 partisekretær.
- 1/7 tilpasningssevne.
- 1/7 snak om midtepolitik.

I shakeren kommes endelig 4-5 dråber demagogi – Machiavelli vrides over glasset, og der fyldes op med vand. Cocktail'en er færdig, og man har en forvarsnings-

PA PROFESSIONENS ÆGENE

Provis-forureningsmanden, der for en gangs skyld havde sin kone med til hovedstaden på forureningsrejse, var utroviselig nok til at tage hende med på en bar, hvor en temmelig udfordrende skønked nikkede et nummer for bekendt til regentmanden.

– Det er bare en ung dame, jeg har truffet på professionens vegne, forlærede han konen – der skæpnisk spurgte videre:

– Såh – din eller hendes?

I sukkermarkerne for at skaffe resurser til Sovjet bl. a., der nu aftager Cubas sukkerproduktion.

„Over for folket er det nødvendigt at lyve, hvis man vil lokke det ind i kommunistens klapfælde“.

*

Med revelse erinder man den fjerntsynsudsendelse om A. P. Møllers sukkerfabrik i Tanzania, hvor udsendelsens to ledere, Carsten Clante og Karen Møller, udvalte sig hamfudt om det skadelige i en sukkerproduktion. Som forfatteren Kelvin Lindemann skrev:

